

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Toma Nadejda

judcători: Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Țurcan Anatolie, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Lipcean Grigore, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, în cauza penală privind-l pe

Lipcean Grigorii XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.04.2016 – 27.06.2017;

Instanța de apel: 12.09.2017 – 21.11.2017;

Instanța de recurs: 07.02.2018 – 29.05.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 iunie 2017 Lipcean Grigorii a fost recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în formă de 4 (patru) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, la data de 01 martie 2012, Lipcean Grigorii, aflându-se în mun. Chișinău, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor din avutul proprietarului prin înșelăciune, în lipsa unei activități legale în domeniul respectiv, în schimbul primirii unei plăți, a afirmat colegului de serviciu Cojocar Vasile, despre posibilitatea înmatriculării într-un termen de 2 săptămâni a unui automobil de model „Toyota Land Cruiser” care-i aparținea ultimului, în regiunea transnistreană în condiții mai favorabile decât cele necesare pentru înregistrarea mijloacelor de transport pe teritoriul Republicii Moldova, angajamente de fapt irealizabile, deoarece pentru înregistrarea mijloacelor de transport este necesar prezentarea automobilului, a actelor de proveniență a acestuia și a procurii. În rezultat, Lipcean Grigorii

obținând astfel încrederea și acordul lui Cojocaru Vasile, în scopul enunțat și prin mijloacele aplicate, aflându-se în mun. Chișinău lângă imobilul amplasat pe str. Ismail, 84/3, a dobândit ilicit de la ultimul bani în sumă de 2700 Euro, care conform cursului oficial al BNM la data transmiterii banilor de 15,84 lei față de 1 Euro, constituiau 42768 lei, fără a solicita prezentarea automobilului, actele de proveniență a acestuia și a procurii pe numele său.

În continuarea acțiunilor sale criminale, Lipcean Grigorii, după ce a primit banii de la Cojocaru Vasile, la data de 16.03.2012 aflându-se în mun. Chișinău, prin intermediul discuțiilor telefonice, a afirmat ultimului că au apărut careva probleme și mai sunt necesari 500 euro. Tot la 16.03.2012, Lipcean Grigorii, aflându-se în mun. Chișinău, a dobândit ilicit de la Cojocaru Vasile bani în sumă de 500 euro, care conform cursului oficial al BNM la data transmiterii banilor de 15,50 lei față de 1 euro, constituiau 7750 lei.

Ulterior, Lipcean Grigorii, profitând de încrederea acordată și primind de la Cojocaru Vasile sumele de bani menționate, nu a efectuat înregistrarea automobilului sus-numit, utilizând sursele bănești primite în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate Cojocari Vasile o daună în proporții mari, în sumă totală de 50 518 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Lipcean Grigorii, prin care a solicitat casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea înaintată, pe motiv că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele infracțiunii, invocând următoarele argumente:

- atât la urmărirea penală, cât și în cadrul examinării cauzei vinovăția lui Lipcean Grigorii în comiterea infracțiunii incriminate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării probelor nu și-a găsit confirmare;

- pe parcursul examinării cauzei în urma audierii martorului, părții vătămate, precum și în urma audierii inculpatului, acesta nu și-a recunoscut vina și nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate;

- declarațiile martorului Guler Andrei urmează a fi apreciate critic, deoarece depozițiile acestuia sunt divergente, martorul dat nu se afla la momentul transmiterii banilor și nu a văzut transmiterea banilor, dar a fost rugat de partea vătămată să dea declarații în favoarea sa;

- în cadrul ședinței de judecată Cojocaru Vasile a menționat că având în mână recipisele, nu s-a adresat în judecată în ordine civilă, ceea ce demonstrează încă o dată intenția acestuia de a-l pedepsi pe inculpat;

- inculpat nu și-a recunoscut vinovăția pe tot parcursul procesului penal, iar faptul că a fost întocmită recipisă ce demonstrează că nu a existat intenția de dobândire ilicită a bunurilor;

- din conținutul recipiselor rezultă că în ambele este arătat că Lipcean Grigorii s-a obligat să restituie banii împrumutați, prin urmare versiunea părții vătămate nu corespunde realității;

- potrivit materialelor cauzei se pune la îndoială dacă automobilul „Toyota Land Cruiser” în general i-a aparținut părții vătămate, or, la dosar au fost anexate niște acte care demonstrează că prin regiunea Odessa, Ucraina, a fost adus în Republica Moldova un oarecare automobil, neindicându-se cine și cui aparține automobilul. Potrivit acestor acte, automobilul a fost adus în 2006, ceea ce presupune că pe parcursul a atâția ani, automobilul urma să fie înmatriculat pe teritoriul Republicii Moldova;

- la momentul actual părții vătămate i-a fost restituită datoria, fapt confirmat prin recipisele anexate la dosar;

- în acțiunile lui Lipcean Grigorii nu este întrunită latura obiectivă a escrocheriei, deoarece acesta nu l-a înșelat pe Cojocaru Vasile și nici nu a comis abuz de încredere, or în ambele recipise eliberate de Lipcean Grigorii este arătat că a primit banii cu împrumut, fapt confirmat și de partea vătămată;

- totodată, partea vătămată a mai arătat că la momentul când i-a dat banii lui Lipcean Grigorii, primul era inspector superior auto de stat la Poliția Rutieră Orhei și cunoștea procedura de înregistrare a unui automobil, prin urmare nu poate fi învinuit inculpatul de înșelăciune și abuz de încredere a obținut banii de la Cojocaru Vasile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, a fost respins apelul inculpatului Lipcean Grigorii ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunilor încriminate, or, împrejurările ce dovedesc în afara oricărui dubii culpabilitatea lui Lipcean Grigorii au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate, cercetate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor încriminate.

Totodată, instanța de apel a reținut că, deși inculpatul nu recunoaște vina în cele incriminate, vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, după semnele calificative – escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții mari este dovedită și prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume:

- declarațiile părții vătămate Cojocaru Vasile;
- declarațiile martorului Guler Andrei;
- interpelarea de la CRIS Registru cu scopul de a primi răspuns dacă Lipcean Grigorii a activat sau activează la una din stațiile de înmatriculare a automobilelor, iar răspunsul a fost unul negativ (nu a activat și nici nu activează) (f. d. 13 - 14);
- copia recipisei, potrivit căreia Lipcean Grigorii indică că a primit de la partea-vătămată 2700 euro;
- procesul-verbal din 14.05.2014, în cadrul căruia au fost examinate actele în copii de proveniență (f. d. 6) a automobilului de model „Toyota Land Cruiser” cu numărul caroseriei JTEHJ09J665127063 (f. d. 29-34);
- procesul-verbal de examinare a obiectului, în cadrul căruia au fost examinate actele în copii de proveniență a automobilului de model „Toyota Land Cruiser” cu numărul caroseriei JTEHJ09J665127063 (f. d. 35).

Instanța de apel a menționat că, prima instanță a constatat în mod corect necesitatea recalificării acțiunilor inculpatului din cadrul art. 190 alin. (4) Cod penal în cadrul art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, constatând că prima instanță a aplicat corect prevederile art. 101 alin. (1) ale Codului de procedură penală, și a dat o estimare proprie probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor și a apreciat just starea de fapt și de drept la caz, ținând cont de modificările operate în art. 126 Cod penal prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016 și prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a subliniat că prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016 a fost modificat art. 126 Cod penal, ce vizează quantumul proporțiilor mari. Astfel, conform art. 126 alin. (1) Cod penal, se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Conform Hotărârii Guvernului RM nr. 868 din 22.11.2011 „cu privire la aprobarea quantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2012”, publicată la 25.11.2011 în Monitorul Oficial nr. 203 - 205, a fost aprobat quantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2012, în mărime de 3 550 lei, astfel proporțiile mari ale prejudiciului conform art. 126 alin. (1) Cod Penal fiind estimate la mărimea care depășește

20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, în cazul dat pentru anul 2012 constituie suma ce depășește 77000 lei.

Reieșind din materialele cauzei penale, suma prejudiciului cauzat părții vătămate constituie suma de 50518 lei, sumă care raportată la Hotărârea Guvernului nr. 868 din 22.11.2011 și art. 126 Cod penal, nominalizate mai sus, nu reprezintă proporții mari, or, proporții mari constituie sumele care depășesc 77000 lei.

La caz, quantumul prejudiciului cauzat de către Lipcean Grigorii - 50 518 lei, constituie proporții considerabile, și nu proporții mari, astfel încât prima instanță a dat acțiunilor inculpatului o încadrare juridică corectă, recalificând acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, după semnele calificative - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții considerabile.

A mai reținut instanța de apel că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, a menționat instanța de apel că, declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții mari.

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a pronunțat o sentință ilegală de condamnare a inculpatului și că inculpatul urmează să fie achitat pe motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, deoarece la caz sunt relații civile între părți, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate. Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale părții apărării reprezintă opinia subiectivă a apelanților, or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, luând în considerație că din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce,

stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de escrocherie.

Instanța de apel a menționat că, au fost întrunite elementele infracțiunii de escrocherie, deoarece înșelăciunea ca element al escrocheriei se poate manifesta prin prezentarea unor date false sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie, care se poate referi atât la personalitatea infractorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene, care puteau fi înfăptuite pe cale verbală, în scris ori folosind ambele căi simultan. În speță, inculpatul a convins partea vătămată că îl va ajuta la înmatricularea automobilului de model „Toyota Land Cruiser” care-i aparținea ultimului, în regiunea transnistreană în condiții mai favorabile decât cele necesare pentru înregistrarea mijloacelor de transport pe teritoriul Republicii Moldova și astfel și-a însușit suma de 50 518 lei.

Instanța de apel a constatat, că Lipcean Grigorii a exploatat raporturile de încredere care existau între el și victimă, or, s-a dovedit că partea vătămată Cojocar Vasile și inculpatul au lucrat împreună, ceea ce presupune că cei doi se cunoșteau, iar partea vătămată avea încredere în inculpat.

Instanța de apel a apreciat critic alegația inculpatului precum că declarațiile martorului Guler Andrei urmează a fi apreciate critic, or, martorul a declarat ferm că a fost prezent la momentul transmiterii banilor, nu cunoaște însă cu ce scop, iar însuși inculpatul nu neagă faptul că a luat bani de la Cojocar Vasile.

De asemenea, instanța de apel a indicat, că este criticabilă afirmația precum că Cojocar Vasile a menționat că având în mână recipisele, nu s-a adresat în judecată în ordine civilă, ceea ce demonstrează intenția acestuia de a-l pedepsi pe inculpat, or, partea vătămată s-a adresat la organele de drept, deoarece nu-l putea găsi pe inculpat și nu putea nici să-și întoarcă banii, nici să-și obțină realizarea promisiunii.

Cu referire la argumentul inculpatului că, urmează să se atragă atenția la conținutul recipiselor, or, în ambele este arătat că Lipcean Grigorii s-a obligat să restituie banii împrumutați, instanța de apel a subliniat că inculpatul a restituit datoria abea după trimiterea cauzei penale în instanța de judecată, ceea ce dovedește că inculpatul, la momentul luării banilor de la partea vătămată, nici nu intenționa să-i întoarcă.

În privința alegației precum că potrivit materialelor cauzei se pune la îndoială dacă automobilul „Toyota Land Cruiser” în general i-a aparținut părții vătămate, instanța de apel a menționat irelevanța statutului juridic al automobilului nominalizat, or, obiectul material la caz sunt banii însușiți de Lipcean Grigorii.

În aceeași ordine de idei, afirmația că automobilul a fost adus în 2006, ceea ce semnifică că pe parcursul a atâția ani, automobilul urma să fie înmatriculat pe teritoriul Republicii Moldova, nu a fost reținută de instanța de apel, or, instanța de judecată nu se poate baza pe presupuneri în adoptarea soluției.

Este declarativă, în opinia instanței de apel, alegația apelantului precum că fiind audiată în ședința instanței de judecată, partea vătămată în mod repetat a declarat că prejudiciul pentru el nu este considerabil, deoarece dispune de venituri, or, se constată cert că Cojocaru Vasile, dimpotrivă, a indicat că prejudiciul cauzat pentru el este considerabil, de aceea este criticabilă afirmația precum că partea vătămată confirmă că banii au fost luați cu împrumut, or, Cojocaru Vasile a indicat cert că sumele de bani au fost transmise pentru ca să fie înmatriculat automobilul său în condiții favorabile.

Aceste împrejurări, examinate în cumul, demonstrează că acțiunile inculpatului conțin elementele constitutive ale escrocheriei, adică dobândirea ilicită a averii prin înșelăciune sau abuz de încredere a proprietarului sau posesorului bunului, prin crearea impresiilor greșite victimei care transmite averea, prin afirmări intenționat false despre existența posibilității de înmatricularea automobilului de model „Toyota Land Cruiser” care-i aparținea ultimului, în regiunea transnistreană în condiții mai favorabile decât cele necesare pentru înregistrarea mijloacelor de transport pe teritoriul Republicii Moldova.

Totodată, instanța de apel a menționat că, alegațiile inculpatului precum că între părți la caz există relații pur civile sunt neîntemeiate și nu reflectă starea reală a lucrurilor, or, intenția inculpatului de a dobândi bunurile părții vătămate Cojocaru Vasile prin înșelăciune și abuz de încredere, este dovedită cert prin ansamblul de probe prezentate de acuzare.

La fel, instanța de apel a statuat că, prima instanță just a considerat oportună și eficientă în sensul corectării și reeducării inculpatului, stabilirea unei pedepse sub formă de 4 (patru) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, considerând că anume această pedeapsă va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială și va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, prevenind săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

A mai menționat instanța de apel că, sunt întemeiate argumentele acuzatorului de stat cu referire la pedeapsa complementară ce urma să fie aplicată la caz, însă instanța de apel a ținut cont de faptul că procurorul nu a atacat cu apel sentința, aceasta fiind atacată cu apel numai de către inculpat.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 22 decembrie 2017, declară recurs ordinar avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Lipcean Grigorii, prin care solicită emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) și 8) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apel;
- instanțele ierarhic inferioare au apreciat eronat probele anexate la materialele dosarului;

- atât la urmărirea penală, cât și în cadrul examinării cauzei vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării probelor nu și-a găsit confirmare.

În rest recurentul a invocat aceleași argumente indicate și în cererea de apel.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei și respectiv hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția. Totodată, a indicat că, în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

8. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit conținutului recursului, se invocă în susținerea acestuia temeiurile de drept indicate la pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

8.1. Referitor la prezența în speță a erorii de drept invocată de recurent prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul lărgit constată că o astfel de eroare în prezenta cauză nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8)

Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art. 414 alin.(4) Cod de procedură penală, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal atestă, că instanța de apel, judecând apelul inculpatului, a respectat prevederile legale sus-enunțate, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, totodată fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, și în așa mod corect a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței prin care a fost recunoscut vinovat și condamnat inculpatul Lipcean Grigorii în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, concluzie a cărei motivare a fost pe larg expusă în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și motivarea căreia nu o consideră necesar de a o reitera.

Colegiul lărgit consideră că, sunt neîntemeiate argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a analizat fiecare probă în parte, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și textului deciziei atacate, rezultă că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, precum și pe probe, care au fost verificate de către instanța de apel prin citirea lor în ședința de judecată, fapt reflectat în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Colegiul atestă că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat, precum și motivele adoptării soluției.

Reieșind din cele sus-menționate, Colegiul lărgit conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

8.2. Cu referire la eroarea de drept indicată în recurs prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul lărgit subliniază următoarele.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei

prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul lărgit reține că, argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpatul Lipcean Grigorii a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că judecând apelul inculpatului, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia enunțată la pct. 4 din prezenta decizie, stabilind totodată, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală care demonstrează vinovăția inculpatului în afara oricărui dubiu rezonabil, mai mult, cercetarea judecătorească în instanța de apel, s-a desfășurat sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

De asemenea Colegiul penal lărgit consideră necesar să menționeze că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

De asemenea instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-a însușit-o și a cărei reluare nu se mai impune.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare

la examinarea recursului declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Lipcean Grigorii, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 413 - 418 Cod de procedură penală adoptând o hotărâre legală și întemeiată, de aceea se impune decizia de respingere a recursului ca inadmisibil.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Lipcean Grigore împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Lipcean Grigorii XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **28 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Țurcan Anatolie

Boico Victor